

PLEITNOTA

van mr. X.P.C. Wynands

Rechtbank	Limburg
Locatie	Roermond
Sector	Bestuursrecht
Zaaknummers	ROE 12/1861 & 12/1862 & 12/1863 PRBESL GO
Zitting	dinsdag 21 januari 2014 om 09.00 uur

Inzake:

Vereniging Behoud de Parel en anderen,

gevestigd en wonende te Grubbenvorst (gemeente Horst aan de Maas),

hierna "cliënten",

advocaat: mr. X.P.C. Wynands

Contra:

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Horst aan de Maas,

zetelend te Horst aan de Maas,

hierna "verweerder",

advocaat: mr. T.E.P.A. Lam

En:

De besloten vennootschappen Bio Energiecentrale Maashorst BV, Kuijpers Onroerend Goed BV en Heideveld Beheer BV,

Gevestigd te Venlo en Grubbenvorst (gemeente Horst aan de Maas),

hierna "vergunninghouders",

advocaten: mr. dr. J.J.J. de Rooij en mr. F.H. Damen

Edelachtbare vrouw/heer,

Inleiding

1. Het is een omvangrijke en complexe zaak. Alleen al vanwege de bestreden besluiten. De beroepen en de reacties van zowel verweerder als vergunninghouders versterken dat beeld. Cliënten zullen in dit pleidooi niet alle aspecten van deze zaak aan de orde kunnen stellen. Dat wil vanzelfsprekend niet zeggen dat zij met betrekking tot overige aspecten instemmen met de reacties van verweerder en vergunninghouders. Ter zake niet aan de orde komende aspecten persisteren cliënten bij hetgeen zij eerder in beroep hebben betoogd. Cliënten willen namelijk koste wat kost voorkomen dat de grootste megastal van Nederland in hun achtertuin wordt gerealiseerd. Zeker nu het gemeentebestuur sinds de bestreden besluiten is veranderd, zien cliënten kans om met een vernietiging van de bestreden besluiten het NGB voorgoed te weren uit hun gemeente. Belangrijkste verandering in dit verband is het vertrek van wethouder Litjens van het CDA die als kartrekker van de komst van de megastal van het NGB bekend stond.
2. Bij het voorbereiden van de zitting valt de stelligheid op waarmee door verweerder en vergunninghouders wordt betoogd dat de projecten goed ruimtelijk onderbouwd zijn. Het is de vraag of die stelligheid gerechtvaardigd is. Cliënten vinden van niet en verduidelijken dit met één simpel voorbeeld. In de ruimtelijke onderbouwing wordt voor wat betreft de milieu- en omgevingsaspecten verwezen naar het MER. Daaruit zou blijken dat voldaan wordt aan de wettelijke kaders. Er lijkt geen speld tussen te krijgen. Ook in het verweerschrift van verweerder wordt dan ook met overtuiging verwezen naar dat MER (pagina 23). Vergunninghouders doen hetzelfde in hun schriftelijke uiteenzetting (pagina 12). Inmiddels blijkt dat echter niet meer zo te zijn. Vergunninghouders stellen namelijk nu in hun nadere stukken van 31 december 2013 en 9 januari 2014 dat het MER inmiddels achterhaald is (onder meer pagina 8 van het nader stuk inzake de BEC en Kuijpers en pagina 4 van het

nader stuk inzake Heideveld). Tegelijkertijd stellen vergunninghouders dat nieuwe onderzoeken ertoe leiden dat toch voldaan wordt aan de wettelijke kaders.

3. Cliënten schrikken van die stelligheid en vinden die – als gezegd – niet gerechtvaardigd. Cliënten leiden alleen al uit het gegeven voorbeeld af dat ten tijde van het bestreden besluiten nog onvoldoende zekerheid bestond om te beweren dat de projecten voldeden aan de wettelijke kaders. Daarmee kon op dat moment nog geenszins gezegd worden dat de projecten goed ruimtelijk onderbouwd waren. En dat dienen de projecten wel te zijn als verweerder daarvoor op rechtmatige wijze projectbesluiten wenst te verlenen.

Gezondheidsgevolgen

4. De reden waarom cliënten van dit alles schrikken, is gelegen in het feit dat zij zich als omwonenden en als belangenvereniging ernstig zorgen maken over de gezondheidsgevolgen in brede zin van de komst van twee megastallen met een bio-energiecentrale die tezamen één gigastal vormen. De grootste van Nederland.
5. Cliënten willen zeker weten dat als er al zo'n gigastal in hun gemeente wordt gerealiseerd, deze zeker geen schadelijke gezondheidsgevolgen kan veroorzaken. Voordat die zekerheid er is, dienen overheden geen medewerking te verlenen aan de komst van een gigastal. Doen zij dat toch dan is absoluut niet uitgesloten dat schadelijke gevolgen achteraf veel groter blijken te zijn dan vooraf op basis van voornamelijk literatuuronderzoek was voorspeld. De recente media-aandacht voor de schadelijke gevolgen van de gaswinning in Groningen door de Nederlandse Aardolie Maatschappij illustreert dit treffend.¹ In die kwestie gaat het vooralsnog om vermogensschade. Daar is inmiddels een oplossing voor gevonden. In de onderhavige kwestie gaat het echter over gezondheidsschade. Oplossingen komen dan bijna altijd te laat. Een goede gezondheid is namelijk niet te koop. Cliënten vinden dat toestemming verlenen voor een project met onzekere

¹ <http://nieuwsuur.nl/onderwerp/598154-schade-groningen-te-laag-ingeschat.html>.

gezondheidsgevolgen hun recht op leven schendt zoals dat in artikel 2 lid 1 van het EVRM is beschermd.

6. Onzekerheid over de gezondheidsgevolgen van gigastallen is er nog steeds. Dit kunnen verweerder en vergunninghouders niet ontkennen. Het PlanMER LOG Witveldweg van 7 maart 2012, dat door vergunninghouders als bijlage 2 bij hun schriftelijke uiteenzetting is gevoegd, maakt dit zeer duidelijk. Enkele vermeldenswaardige passages zijn:

"Het aspect gezondheid kent momenteel nog geen concreet beoordelingskader en/of normen voor bijv. maximale blootstelling aan fijn stof en aan micro-organismen, zoals de MRSA-bacterie of de bacterie die Q-koorts veroorzaakt."²

"Met name bij pluimveebedrijven is er bij de grote bedrijven meer kans op het optreden van een mogelijke ziekteverwekker dan bij kleinere bedrijven."³

"De intensieve veehouderij draagt merkbaar bij aan de concentratie aan fijn stof in de lucht."⁴

² PlanMER LOG Witveldweg, p. 71.

³ PlanMER LOG Witveldweg, p. 75.

⁴ PlanMER LOG Witveldweg, p. 76.

"In het LOG Witveldweg liggen acht bedrijven met als hoofdtak intensieve veehouderij, waarvan zeven varkensbedrijven en één vleeskalverenbedrijf. Op het niveau van de individuele bedrijven kan er, gelet op bovenstaande conclusies, wel sprake zijn van een enigszins verhoogd gezondheidsrisico voor omwonenden. Een licht negatief effect voor direct omwonenden is dus niet geheel uitgesloten."^{5 6}

"In het LOG Witveldweg is op veel plaatsen de onderlinge afstand tussen bedrijven kleiner dan 1 km. Ook liggen er veehouderijbedrijven binnen een zone van 1 km rond het LOG."⁷

"De beoogde ontwikkeling van het LOG Witveldweg conform het planscenario leidt tot enige negatieve effecten op het woon- en leefmilieu."⁸

"Uitgaande van het recentelijk uitgevoerde nationale onderzoek (IRAS et. al, 2011) heeft de grotere concentratie van dieren in intensieve veehouderijen

⁵ PlanMER LOG Witveldweg, p. 76.

⁶ Ik merk daarbij het volgende op: als de betreffende bedrijven zich tenminste houden aan de geldende vergunningvoorschriften. Nu blijkt echter dat vergunninghouder zich voor het bestaande deel van de onderwerpelijke megastal voor varkens helemaal niet aan de geldende vergunningvoorschriften houdt. Ook nog voor het deel van die voorschriften dat betrekking heeft op emissies van stoffen die tot schadelijke gezondheidsgevolgen kunnen leiden: de ingevolge het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij geldende maximale emissiewaarden voor ammoniak. Wat nog erger is, is dat verweerder een tot handhaving daartegen strekkend verzoek van Behoud de Parel heeft afgewezen wegens niet bestaande bijzondere omstandigheden. Naar nu blijkt ten onrechte. Zie de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 11 december 2013 (zaak nr. 201206125/1/A4).

⁷ PlanMER LOG Witveldweg, p. 76.

⁸ PlanMER LOG Witveldweg, p. 78.

in het plangebied (beide scenario's) naar verwachting een grotere kans op gezondheidsaspecten, dan elders in het land. Uit de resultaten van het onderzoek kan simpelweg niet worden geconcludeerd om welke afstand tot bedrijven het nu precies gaat en bij welke concentraties gezondheidseffecten optreden. Vanuit gezondheidsoogpunt geldt dat voor een aantal aspecten dat in gebieden met veel intensieve veehouderijen het planscenario niet optimaal is."⁹

7. Onzekerheid alom derhalve. Voornamelijk vanwege het ontbreken van een beoordelingskader. Wat we wel zeker weten, is dat er al negatieve effecten kunnen zijn door de aanwezige acht intensieve veehouderijen. Daar wenst verweerder de grootste gigastal van Nederland aan toe te voegen. Voor cliënten is dat onverteerbaar. Cliënten vinden dat de onderwerpelijke projecten daardoor niet goed ruimtelijk onderbouwd *kunnen* zijn.
8. Het voorgaande geldt temeer indien wordt gekeken naar de verschillende bijdragen tijdens het op 6 september 2013 georganiseerde symposium "Veehouderij, gezondheid en omgevingsrecht".¹⁰ In de reader van dat symposium is onder meer een bijdrage gevoegd van mr. De Rooij, een van de gemachtigden van vergunninghouders. Hij onderschrijft in zijn bijdrage aanbevelingen uit onderzoeken waarmee de voorgenomen gigastal apert in strijd is:

"Vanuit het oogpunt van de ruimtelijke ordening zijn de belangrijkste dat wordt aanbevolen om een minimale afstand tussen bedrijven aan te houden van één tot twee kilometer en om geen varkens en pluimvee op één locatie te houden. Deze aanbeveling is met name ingegeven vanuit de gedachte dat, kort gezegd, de influenzavirussen op het varken, het pluimvee en de

⁹ PlanMER LOG Witveldweg, p. 78 en 79.

¹⁰ Bijlage bij Kamerstuk 33792 nr. 2, Reader symposium SP "Veehouderij, gezondheid en omgevingsrecht".

mens zich met elkaar zouden kunnen vermengen waardoor een nieuwe variant van het influenzavirus zou kunnen ontstaan."¹¹

"Ofschoon wordt erkend dat met betrekking tot de meeste infectieziekten niet is aangetoond dat verhoogde blootstelling leidt tot besmetting, kent ook dit onderzoek diverse concrete aanbevelingen, met name ingeval van schaalvergroting bij landbouwontwikkelingsgebieden. Ik noem in de eerste plaats wederom het hanteren van een zekere voldoende afstand (één tot drie kilometer tussen bedrijven of tussen landbouwontwikkelingsgebieden)."¹²

9. De gemachtigde van vergunninghouders gaat ook in op de ter zake relevante rechtspraak tot nu toe:

"In de hiervoor aangehaalde rechtspraak met betrekking tot zowel milieuvergunningen (thans omgevingsvergunningen) als ruimtelijke plannen stelt de ABRS uitdrukkelijk dat de relatie veehouderijen en volksgezondheid primair geregeld wordt in andere regelgeving. Bedoeld wordt hiermee vanzelfsprekend de GWWD. Zoals ik in paragraaf drie heb uiteengezet, speelt de GWWD echter geen rol bij de hier bedoelde preventieve toets van intensieve veehouderijen.

Naar mijn oordeel is de redenering van de ABRS in de hiervoor uiteengezette rechtspraak over ruimtelijke besluiten gelet op art. 3.1 Wro dan ook niet correct."¹³

¹¹ Bijlage bij Kamerstuk 33792 nr. 2, Reader symposium SP "Veehouderij, gezondheid en omgevingsrecht", p, 27.

¹² Bijlage bij Kamerstuk 33792 nr. 2, Reader symposium SP "Veehouderij, gezondheid en omgevingsrecht", p, 27.

¹³ Bijlage bij Kamerstuk 33792 nr. 2, Reader symposium SP "Veehouderij, gezondheid en omgevingsrecht", p, 29.

10. Cliënten delen die mening en koppelen daaraan de gevolgtrekking dat de gezondheidsaspecten van de komst van de gigastal niet slechts een ruimtelijk mee te wegen belang zijn bij de onderwerpelijke projectbesluiten. In plaats daarvan is het een ruimtelijk belang waarvan de zekerheid dient te worden gekregen dat het niet *kan* worden geschonden door hetgeen via de onderwerpelijke projectbesluiten mogelijk wordt gemaakt. Anders geformuleerd en geconcretiseerd voor deze zaak: in een gebied waarvan al vaststaat dat er negatieve gezondheidsgevolgen kunnen zijn, moet voor elke nieuwe ruimtelijke ontwikkeling de zekerheid worden verkregen dat die gevolgen niet groter kunnen worden. Die zekerheid was er ten tijde van de bestreden besluiten niet. Die zekerheid is er nu nog steeds niet.

Cauberg-Huygen Raadgevende Ingenieurs BV

11. Bij onzekerheid over gezondheidsaspecten blijft het echter niet in deze zaak. In dit verband vragen cliënten uw aandacht voor de aard van het gevecht dat zij voeren. Het is als vechten tegen de bierkaai. Een grote groep gewone burgers, georganiseerd in een belangenvereniging, tegen kapitaalkrachtige vergunninghouders en de machtige overheid die gelijkgezind zijn in dezen. Cliënten zien zich geconfronteerd met meer dan 1000 pagina's aan besluiten en rapporten waarin wordt toegeschreven naar een en dezelfde conclusie: de gigastal is door middel van de bestreden besluiten ruimtelijk te vergunnen. Indien men vervolgens concludeert dat een deel van de rapporten achterhaald is, wordt met verwijzing naar andere, nieuwe rapporten simpelweg dezelfde conclusie getrokken.
12. Omdat het voor cliënten en voor mij welhaast onmogelijk is om die rapporten technisch inhoudelijk te toetsen, is met beperkte financiële middelen aan een ter zake deskundig bureau gevraagd om de conclusie van verweerder en vergunninghouders op juistheid te beoordelen. Cauberg-Huygen Raadgevende Ingenieurs BV heeft in haar rapport van 16 september 2013 gemotiveerd waarom de bestreden besluiten gebrekkig zijn voor wat betreft de onderdelen richtafstanden uit de VNG-publicatie, geluid, luchtkwaliteit, stikstofdepositie en geur. Mede gelet op de brief van 15 januari jongstleden van uw rechtbank, waarin gevraagd wordt

om onnodig herhalen van argumenten en reacties te voorkomen, zal ik ter zitting niet herhalen wat in dat rapport staat. Wel merk ik op dat de heer ing. R.H.R. Slangen, Senior Adviseur bij Cauberg-Huygen, vandaag ter zitting aanwezig is om eventuele vragen van uw rechtbank over het rapport te beantwoorden. In dit verband geven cliënten uw rechtbank in overweging om gebruik te maken van uw bevoegdheid om een deskundige een objectief en onafhankelijk oordeel te laten geven over de tegenovergestelde conclusies die ter zake laatstbedoelde onderdelen worden getrokken.

Overige aspecten

13. Cliënten willen in dit pleidooi nog een aantal aspecten ter discussie stellen. Allereerst zullen cliënten reageren op het betoog van verweerder en vergunninghouders over de ontvankelijkheid van de beroepen. Daarnaast zullen cliënten kort de actuele stand van zaken aan uw rechtbank mededelen met betrekking tot de voor het NGB benodigde besluitvorming. Tot slot zullen cliënten ingaan op een aspect dat opviel na het bestuderen van de aanvulling van de aanvraag milieuvergunning voor Heideveld.

Ontvankelijkheid Behoud de Parel

14. Verweerder betoogt dat Behoud de Parel geen belanghebbende is omdat de in de statuten verwoorde doelstelling te ruim is. Behoud de Parel vindt dat het betoog van verweerder niet kan slagen. Allereerst omdat de statutaire doelstelling niet te ruim is. Grubbenvorst ligt in Limburg en ligt tevens zeer dicht bij Gelderland en Noord-Brabant. Daardoor is het logisch dat die drie provincies in de statuten zijn vermeld. De aspecten waarop Behoud de Parel zich richt, zijn bovendien duidelijk afgebakend: leefbaarheid, milieuhygiëne, gezondheid en duurzaamheid. Dit alles met Grubbenvorst als startpunt, zo staat ook te lezen op de website van de vereniging:

"Vereniging "Behoud de Parel" wil de leefbaarheid van Grubbenvorst op een goed niveau houden en waar nodig op een goed niveau brengen.

Op dit moment wordt Grubbenvorst geconfronteerd met een wildgroei aan belastende plannen die een enorme aanslag plegen op die leefbaarheid.

Vereniging "Behoud de Parel" zet zich in om die wildgroei tegen te gaan en de achteruitgang in leefbaarheid die daar het gevolg van is af te remmen.

Op z'n minst wil "Behoud de Parel" de overlast van de nu geplande bedrijven voor Horst aan de Maas in het algemeen en Grubbenvorst in het bijzonder tot een minimum beperken.

De vereniging gebruikt daarbij alle - democratische - middelen die haar daarbij ter beschikking staan."

15. Een andere reden waarom Behoud de Parel vindt dat zij belanghebbende is, betreft de feitelijke werkzaamheden die zij verricht. Zij heeft handtekeningacties geïnitieerd in de vorm van een burgerinitiatief Horst aan de Maas.¹⁴ Zij heeft meermaals protestborden geplaatst tegen de komst van het NGB, waarover ook al bij uw rechtbank is geprocedeerd.¹⁵ Daarnaast zijn er nog vele andere werkzaamheden die Behoud de Parel verricht teneinde ervoor te zorgen dat het NGB niet in Horst aan de Maas gerealiseerd wordt. De heer P. Geurts, mijn contactpersoon bij Behoud de Parel, is vandaag ook aanwezig en kan eventuele vragen hierover van uw rechtbank beantwoorden.

¹⁴ <http://www.behouddeparel.nl/cms/?q=burgerinitiatief;>
<http://www.behouddeparel.nl/cms/?q=node/478;>
<http://www.behouddeparel.nl/cms/?q=node/2061;>
[http://www.behouddeparel.nl/cms/?q=node/697.](http://www.behouddeparel.nl/cms/?q=node/697;)

¹⁵ [http://www.behouddeparel.nl/cms/?q=node/3686.](http://www.behouddeparel.nl/cms/?q=node/3686)

Ontvankelijkheid overige cliënten

16. Vergunninghouders stellen niet ter discussie dat Behoud de Parel belanghebbende is. Wel betogen vergunninghouders dat slechts een klein deel van de overige cliënten ontvankelijk is in hun beroepen. Daartoe verwijzen vergunninghouders naar het afstands- en zichtscriterium. Volgens hen is buiten een afstand van 300 meter van de onderwerpelijke inrichtingen niemand belanghebbende. Vergunninghouders vergissen zich. Om te bepalen wie – naast Behoud de Parel – belanghebbende is bij de bestreden besluiten, dient naar de aard en inhoud van de bestreden besluiten te worden gekeken. De onderwerpelijke inrichtingen maken onderdeel uit van één project, het NGB. Dat project is de grootste megastal van Nederland tot nu toe. Dat project krijgt landelijke aandacht. Voornamelijk omdat vooralsnog onduidelijk is wat exact de gezondheidsgevolgen zullen zijn en tot hoever die gezondheidsgevolgen kunnen reiken. Tegen die achtergrond is het te kort door de bocht om slechts een afstand van 300 meter aan te houden. Cliënten betogen daarom dat zij allemaal belanghebbende zijn.

Actuele stand van zaken

17. Dan nu verder met de actuele stand van zaken. Zoals ik bekend veronderstel bij uw rechtbank zijn voor het NGB ook milieuvergunningen verleend indertijd. Die vergunningen zijn wegens een formeel gebrek door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vernietigd.
18. Op de aanvraag milieuvergunning voor Heideveld is na aanvulling van die aanvraag een nieuw ontwerpbesluit genomen en ter inzage gelegd. De milieuvergunning moet nog worden verleend. Cliënten zullen te zijner tijd tijdig beroep instellen, mocht deze worden verleend.

19. Ter zake de aanvraag voor de pluimveehouderij en de bio-energiecentrale zijn cliënten er via behandelend ambtenaren van de provincie bekend mee geraakt dat Gedeputeerde Staten niet bereid waren een nieuw ontwerpbesluit te nemen en ter inzage te leggen. Dit blijkt ook uit het gegeven dat klaarblijkelijk op 9 januari jongstleden een nieuwe aanvraag (om omgevingsvergunning) is ingediend teneinde de milieuactiviteiten vergund te krijgen (zie bijlage 2 bij het daarop betrekking hebbende nader stuk van vergunninghouders van 9 januari jongstleden). Het is nog onbekend of Gedeputeerde Staten een ontwerpvergunning zullen nemen.
20. Hoewel inhoudelijke discussies voornamelijk gevoerd zullen worden door gebruik te maken van de beschikbare rechtsmiddelen tegen de mogelijkerwijs te verlenen vergunningen, staat gezien deze stand van zaken voor cliënten vast dat de vernietigde milieuvergunningen niet alleen kampten met een formeel gebrek. Er waren ook ingrijpende materiële gebreken die ertoe hebben geleid dat ter zake Heideveld eerst een aanvulling van de aanvraag milieuvergunning vereist was en dat ter zake de pluimveehouderij en de bio-energiecentrale een volledig nieuwe aanvraag om omgevingsvergunning diende te worden ingediend. Dit blijkt ook uit de nadere stukken van 31 december 2013 en 9 januari 2014 van vergunninghouders.
21. Nu ten tijde van de in dezen bestreden besluiten, voor wat betreft de milieurechtelijke aspecten die in het kader van de ruimtelijke onderbouwing aan de orde zijn gesteld, evenwel is uitgegaan van dezelfde gegevens als de inmiddels vernietigde milieuvergunningen, staat voor cliënten vast dat te dien aanzien geen sprake is van een goede ruimtelijke onderbouwing. De gegevens waarvan ter zake die milieurechtelijke aspecten uit is gegaan zijn namelijk achterhaald. Vergunninghouders stellen dit zelf. Het blijkt ook uit het feit dat de nieuwe aanvraag om omgevingsvergunning van 9 januari 2014 meer en verdergaande maatregelen beschrijft, zo deelde de heer Slangen van Cauberg-Huygen afgelopen weekend aan mij mede na het bestuderen van de nieuwe stukken. Daardoor is ruimtelijke inpassing op basis van de oude en achterhaalde stukken niet mogelijk.

Aspect uit de aanvulling van de aanvraag milieuvergunning van Heideveld

22. Tot slot het aspect dat cliënten willen aanstippen uit de aanvulling van de aanvraag milieuvergunning van Heideveld. Die aanvulling is als bijlage 1 bij het nader stuk van 31 december 2013 van vergunninghouders gevoegd. In die aanvulling staat het volgende:

"Tenslotte wil de aanvrager hierbij meedelen dat de "ruimte" die, ten gevolge van deze aanvraag, in de emissie van ammoniak ontstaat op het bedrijf van Heideveld Beheer BV, gesaldeerd zal worden met de ammoniakemissie van het pluimveebedrijf c.q. met de BioEnergieCentrale (BEC) welke gerealiseerd worden binnen de keten van het NGB aan de Witveldweg te Grubbenvorst."

23. Cliënten merken allereerst op dat salderen alleen kan als vooraf zeker is dat de schadelijke effecten van een project tijdig en volledig worden gemitigeerd.¹⁶ Die zekerheid is er nu niet en was er ten tijde de bestreden besluiten ook niet.
24. Daarnaast merken cliënten op dat uit het citaat volgt dat de pluimveehouderij en de bio-energiecentrale op zichzelf beschouwd saldering nodig hebben teneinde aan de emissiegrenswaarde van ammoniak te kunnen voldoen. Dit toont de onlosmakelijke verbondenheid tussen de drie afzonderlijk genomen projectbesluiten aan. Ter zake de projecten waarvoor middels die projectbesluiten toestemming is verleend, geldt namelijk dat het ene project klaarblijkelijk niet zonder het andere kan bestaan. Het betekent dat vernietiging van het projectbesluit van Heideveld met zich brengt dat de projectbesluiten van de andere vergunninghouders niet meer goed ruimtelijk onderbouwd zijn. Dan dienen die projectbesluiten ook te worden vernietigd. De daardoor toegestane projecten (de pluimveehouderij en de bio-energiecentrale) zijn namelijk voor hun bestaansrecht – in dit voorbeeld voor wat betreft de toegestane ammoniakemissie – afhankelijk van het andere project (de varkenshouderij). Dit

¹⁶ Handelingen Kamerstukken I, 2008/09, nr. 17, p. 882.

vormt voor cliënten hét argument waarom verweerder ten onrechte drie separate projectbesluiten heeft verleend voor de afzonderlijke delen van het totaalproject NGB. Net zoals er één ruimtelijke onderbouwing is, had er één projectbesluit moeten worden genomen. Het gegeven dat door het tijdstip van indiening van de aanvragen om bouwvergunningen eerste fase, deze automatisch op grond van de wet geacht werden verzoeken om afwijking van het vigerende planologische kader te zijn, doet aan het voorgaande niets af. De wet sluit namelijk niet de mogelijkheid uit dat toestemming voor deze verzoeken zou worden verleend in één projectbesluit. En dat laatste is ten onrechte niet gebeurd. Ten onrechte vanwege het zojuist verduidelijkte gevaar dat zich verwezenlijkt als blijkt dat door één van de drie projectbesluiten een streep wordt gezet.

Conclusie

25. Tot zover hetgeen cliënten in eerste instantie via pleidooi naar voren hebben willen brengen. Mede met verwijzing naar de beroepschriften, het rapport van Cauberg-Huygen en hun nader stuk van 9 januari 2014 herhalen cliënten hun verzoek aan uw rechtbank om de beroepen gegrond te verklaren en de bestreden besluiten te vernietigen.

Dank voor de hieraan te besteden aandacht.

X.P.C. Wynands

Advocaat

Postbus 196, NL-6040 AD Roermond

wynands@boelszanders.nl

T +31 (0)88 304 01 94

F +31 (0) 475 33 08 00